

می‌خواهیم تا از رژیم وابسته عراق که ادعای مبارزه ضد امریکایی را دارد، بپرسند چرا در قبال رژیم سرسپرده شاه معدوم چنان موضع دوستانه داشته و در برابر رژیمی که به شهادت دوست و دشمن عملاً به حیاتی‌ترین منافع اقتصادی و استراتژیک امپریالیسم جهانی و بخصوص امریکا و صهیونیسم بین‌الملل ضربات جبران‌ناپذیری زده است و حتی امریکا را وادار به تهاجم مستقیم نظامی و قطع رابطه سیاسی و نیز تحریم اقتصادی جمهوری اسلامی ایران کرده است، چنین توطئه‌چینی‌هایی می‌کند؟ اگر موضع ضد امریکایی بعث عراق از حد حرف تجاوز می‌کند، چرا به ارتش شاه معدوم که توسط مستشاران امریکایی اداره می‌شد، کوچک‌ترین جسارتی نکرده و در عوض ارتشی را که تازه از زیر یوغ همان مستشاران خارج شده، مورد تاخت و تاز قرار می‌دهد؟ آیا این امر چیزی جز یک مأموریت امریکایی با تظاهر ضد امریکایی نیست؟ مردم جهان بخوبی چنین شیوه‌هایی را می‌شناسند. در همین سال‌های اخیر بود، که رژیم دست‌نشانده انگلیسی «بان اسمیت» در زمبابوه، شاهد بودیم که چگونه به اربابانش ناسزا گفته و حتی

ایشان را در زندان و در زیر شکنجه به شهادت می‌رساند و زندان‌هایش پر از زندانیان مسلمان و پاک‌باخته عراقی است. موضع رژیم صدام در مقابل انقلاب اسلامی ایران نیز از آغاز خصمانه و در جهت جلوگیری از به ثمر رساندن یا شکست آن بود. جهانیان به خاطر دارند که رژیم بعث در بحبوحه اوج‌گیری انقلاب، جهت انحلال در امر پیروزی آن، امام خمینی رهبر انقلاب را وادار به خروج از عراق کرد. روابط دوستانه و برادرانه صدام با ایران در زمان شاه ملعون به مجرد پیروزی انقلاب به رابطه‌ای خصمانه که حتی قابل مقایسه با رابطه ظاهری وی با اسرائیل غاصب نیست، درآمد و دستگاه‌های تبلیغاتی صدام و مزدورانش علیه انقلاب اسلامی ما به کار افتاد. عراق به صورت موطن و پایگاه سرسپردگان پلید امریکا و فراریان رژیم سابق و جلادان درآمد. ضدانقلابیون چپ و راست در ایران مورد حمایت مادی و معنوی بعثی‌های عراق قرار گرفتند و همان طور که گفته شد ایستگاه‌های رادیویی با عنوان ایرانی و بر ضد انقلاب اسلامی در آن کشور شروع به کار کردند. ما ملت‌های جهان را به قضاوت دعوت می‌کنیم و از آنان

ناسیونال - سوسیالیستی، با تفکرات انحرافی «راسیستی» زده است.

پس از پیروزی عبدالناصر در مصر و تهاجمش علیه رژیم‌های دست‌نشانده غرب در منطقه عربی خاورمیانه و منافع آنان، از آنجا که رژیم‌های ارتجاعی چون شاه حسین و شاه حسن به تنهایی قادر به مقابله با تهاجم مزبور نبودند، غرب برای مقابله با ناصر و ناصریسم، رژیم‌های چپ‌نمایی که در شعار بسیار انقلابی‌تر از وی و در عمل حتی محافظه‌کارتر از شاه حسین‌ها بوده‌اند، وارد صحنه کرد. یکی از این رژیم‌ها، رژیم بعثی عراق است. تاریخ مبارزات مردم مسلمان عرب شاهد است رژیم‌هایی که امروز با تمامی قوا و تجهیزات جنگی خود کمر به نابودی انقلاب اسلامی ما بسته، نیروهایش طی جنگ‌های اعراب با رژیم اشغالگر قدس هرگز قبل از پایان جنگ به جبهه‌ها نرسیده‌اند و در حالی که این حزب شعارهای تند ضد صهیونیستی سر می‌دهد، هرگز قدمی علیه منافع صهیونیسم و نیز آزادی فلسطین برنداشته و نخواهد داشت.

از نظر داخلی نیز رژیم عراق کار استبداد و اختناق را به جایی رسانده که مرجع عظیم‌الشان‌ی همچون آیت‌الله محمدباقر صدر و خواهر محترمه